

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym – Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Gerke

Protokolant : st. prot. sęd. B. G.

przy udziale Prokuratora Prok. (...). I. K.

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2018 r.

sprawy **K. S.**,

oskarżonego z art. 177§1 k.k.,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K 518/17,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uzupełnia podstawę wymiaru kary oskarżonemu o przepis art. 37a k.k.,

II. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Piotr Gerke

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K 518/17, Sąd Rejonowy w Chodzieży uznał oskarżonego **K. S.** za winnego tego, że w dniu 9 sierpnia 2017 roku, kierując samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...) na drodze nr (...) na ul. (...) w K., pow. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu K. B., kierującemu rowerem marki T. na drodze z pierwszeństwem przejazdu, czym doprowadził do zderzenia bocznych pojazdów, w wyniku czego rowerzysta K. B. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia tkanek miękkich w okolicy czołowej prawej i uda prawego, złamania wyrostka rylcowatego kości promieniowej lewej i złamania przestawowego paliczka środkowego palca piątego ręki prawej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, tj. przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 177 § 1 k.k. i art. 34 § 1a pkt 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując na podstawie art. 35 § 1 k.k. do wykonywania miesięcznie 40 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego K. B. 4.000 zł nawiazki, a na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu w kwocie 208,01 zł i na podstawie art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3, art. 2 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył 180 zł opłaty.

Powyższy wyrok pisemną **apelacją** w części na korzyść oskarżonego zaskarżył **Prokurator Rejonowy w Chodzieży**, zarzucając obrazę przepisu prawa materialnego w postaci art. 37a k.k. poprzez jego pominięcie jako podstawy prawnej orzeczenia kary ograniczenia wolności wymierzonej za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., wobec czego

wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia w pkt 1 wyroku o karze ograniczenia wolności poprzez uzupełnienie podstawy wymiaru kary ograniczenia wolności określonej w pkt 1 wyroku poprzez określenie „na podstawie art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k.”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się w pełni uzasadniona.

Na wstępie należy wskazać, że wniesienie środka odwoławczego, niezależnie od jego granic i zakresu, każdorazowo obliuguje Sąd odwoławczy do zbadania ewentualności wystąpienia uchybień, o jakich mowa w art. 439 k.p.k. oraz w art. 440 k.p.k. W niniejszej sprawie Sąd II instancji nie stwierdził wskazanych tam uchybień, osobnych zarzutów co do ich występowania nie formułował zresztą skarżący.

Następnie wskazać należy, że przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności do 3 lat. Na gruncie art. 37a k.k. jest jednak możliwe wymierzenie za to przestępstwo kary grzywny albo kary ograniczenia wolności. „Przepis art. 37a k.k. uprawnia sąd do orzeczenia samoistnej grzywny za każde przestępstwo zagrożone jednorodną karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat; w razie skorzystania z rozwiązania przewidzianego w tym przepisie wymagane jest - na podstawie art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. - powołanie go w podstawie wymiaru kary.”-postanowienie SN z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt II KK 361/15, LEX nr 2053317.

W zaskarżonym wyroku Sąd za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę ograniczenia wolności, jednak w podstawie wymiaru kary nie wskazał art. 37a k.k., a powinien był to uczynić – swoją omyłką dostrzegł zresztą w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I wyroku, **uzupełniając podstawę prawną wymiaru kary o wskazany przepis.**

Na marginesie wskazać trzeba, że wbrew wyrażonemu na rozprawie odwoławczej stanowisku oskarżyciela posiłkowego nie było podstaw prawnych do skorygowania orzeczenia na niekorzyść oskarżonego przez przyjęcie umyślności naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 433§1 k.p.k. Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a kierunek apelacji prokuratora oraz brak apelacji oskarżyciela posiłkowego wykluczają rozpoznanie sprawy w powyższym zakresie. Wskazać trzeba, że art. 440 k.p.k. nie daje też takiej możliwości, albowiem zastosowanie znajduje on jedynie w sytuacjach szczególnych, gdy niesprawiedliwość wyroku jest rażąca. W niniejszej sprawie do takiej rażącej niesprawiedliwości nie doszło, zresztą przepis ten pozwala na zmianę orzeczenia jedynie na korzyść oskarżonego. Z tych samych względów nie ma też podstaw prawnych do ingerowania w pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w orzeczeniu, w szczególności dotyczące orzeczonej nawiązki.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II wyroku, **utrzymując w mocy zaskarżone orzeczenie w pozostałym zakresie.**

O **kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze** Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt III wyroku, na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając z nich oskarżonego, bowiem skoro jedyną podstawą ingerencji Sądu II instancji jest błąd leżący po stronie Sądu Rejonowego, to względy słuszności przemawiają za nieobciążaniem kosztami usunięcia tego błędu oskarżonego.

SSO Piotr Gerke